

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๖๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: วันนี้
มีสมาชิกมาร่วมประชุม ๑๕๔ คน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประ
ชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
สภาจะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๖๖
และ ครั้งที่ ๖๗ มีท่านผู้ใดจะขอเปลี่ยนแปลง
ประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิก ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่
มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้า
ก็ถือว่า ที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประ
ชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๖๖ และครั้งที่
๖๗

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติ
รักษาความสะอาดและความเรียบร้อย
ของบ้านเมือง พ.ศ. คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด
และความเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ.

หลักการ

ควบคุมการกระทำบางประการเพื่อความสะอาดและความเรียบร้อย
ของบ้านเมือง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เหตุผล

เนื่องจากสภาพทั่ว ๆ ไปของบ้านเมืองในขณะนี้ ยังไม่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยเท่าที่ควร และบรรดากฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อประโยชน์ในการนี้ยังไม่เหมาะสมและไม่พอเพียงที่จะใช้บังคับได้ตามควรแก่กรณี จึงสมควรตรากฎหมายขึ้นเพื่อจัดให้บ้านเมืองอยู่ในสภาพที่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ร่าง

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะให้ใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณแห่งใด และจะให้ใช้บังคับทั้งหมดทุกมาตราหรือยกเว้นมาตราใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามความในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในเขตเทศบาลหมายความว่านายกเทศมนตรี ในเขต
สุขาภิบาลหมายความว่าประธานกรรมการสุขาภิบาล และในท้องถิ่นที่อยู่นอกเขตเทศบาล
หรือสุขาภิบาลหมายความว่านายกอำเภอ

“ที่สาธารณะ” หมายความว่าสาธารณสมบัติของแผ่นดินเฉพาะที่เป็นทรัพย์สิน
สำหรับประชาชนใช้ร่วมกัน และให้รวมถึงถนนด้วย

“สถานสาธารณะ” หมายความว่าที่สาธารณะหรือสถานที่ที่จัดไว้เป็นสาธารณะ
สำหรับประชาชนใช้เพื่อการบันเทิงหรือหย่อนใจ หรือเพื่อการชุมนุม

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า
สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอย และสิ่งปลูกสร้าง
ที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน

“ถนน” หมายความว่า ทางบกที่ประชาชนใช้ในการจราจร

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่าอาคารและปัสสาวะ และวัตถุอื่นซึ่งสกปรกและ
มีกลิ่นเหม็นหรือมีน้ำรั่วซึม

มาตรา ๔ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองชั้นล่างของตึกแถว ห้องแถว ห้างร้าน สำนัก
งานธุรกิจ โรงงาน โรงมหรสพ โรงแรม หรือภัตตาคาร มีหน้าที่ช่วยเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ดูแลและทำความสะอาดทางเท้าอาคารหน้าอาคารนั้น ถ้าละเลยไม่กระทำการตามที่กล่าวนี้
และได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อย
ภายในกำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดอาบนำหรือซักผ้าเช็ดนบนหรือในสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัด
ไว้เพื่อการนั้น หรือในแม่น้ำหรือคลองหรือที่ใดๆ ภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้
ติดตั้งหรือแขวนประกาศระบุนำมิได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาแก่ประชาชนด้วยการปักแผ่นประกาศ หรือ
ทำให้อุปกรณ์ด้วยประการใดๆ ซึ่งชักชวนหรือภาพลง ณ ที่ใดๆ ในที่สาธารณะ หรือที่รั้ว
กำแพง ผนังอาคาร หรือต้นไม้ที่ติดกับที่สาธารณะ หรือด้วยการทิ้งหรือไปรษณีย์แผ่นประกาศ
ใดๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นการกระทำของทางราชการ

LIRT

การขอรับอนุญาต หลักเกณฑ์การอนุญาต การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
ขอรับอนุญาตและการกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
อัตราค่าธรรมเนียมนี้ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

การโฆษณาของผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้ เพื่อการค้าหรือธุรกิจของตน
เอง หรือเพียงให้ทราบชื่อของผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความ
อื่นเกี่ยวกับการเข้าไปและออกจากอาคารนั้น มิให้ถือว่าเป็นการโฆษณาแก่ประชาชนตาม
ความในมาตรานี้

ผู้ใดฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ
ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ ลงบนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
มาตรา ๘ ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ
หรือรูปรอยใด ๆ โดยมีฉัตรดวงที่รั้ว กำแพง ผนังอาคาร ต้นไม้ ในที่สาธารณะ หรือ
ที่เห็นได้จากที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๙ ผู้ใดโดยมิบังควรคิดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ
หรือโดยมิบังควรคิดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ณ ที่ที่เห็นได้จากที่สาธารณะด้วย
วิธีอื่นไม่สมควร ทำให้เห็นเป็นที่ไม่เรียบร้อยน่ารังเกียจ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองร้อยบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่เห็นได้จากที่สาธารณะ
ปล่อยให้พืชต้นไม้ หรือหญ้าขึ้นรกรุงรัง และได้รับค่าเดือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อย ภายในเวลาที่กำหนด และสามารถปฏิบัติตาม
ค่าเดือนนั้นได้ แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินตามความ
ในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเลิกกันโดยผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นยอมเสียค่าปรับใน
อัตราอย่างสูงหรือโดยยอมชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี
ผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตามค่าเดือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจมอบ

LIRT

หมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดทำเพื่อความสะดวกเรียบร้อยตามคำเตือนนั้นได้ และให้ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดทำความสะดวกเรียบร้อยนั้น ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้ให้คำเตือนตามความในวรรคแรก เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อจัดทำความสะดวกเรียบร้อยตามคำเตือนนั้นแทนผู้ครอบครองก็ได้

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของอาคารซึ่งตั้งอยู่ในระยะไม่เกินสี่สิบ เมตรจากขอบถนนที่มีขนาดไม่ต่ำกว่าสิบเมตร และที่เห็นได้จากถนนนั้น ปล่อยให้อาคารนั้นทรุดโทรมหรือชำรุดจนมีลักษณะเป็นที่น่ารังเกียจ เมื่อได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ซ่อมแซมจัดทำให้เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด และถ้าสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของอาคารตามความในวรรคก่อนหรือเมื่อคดีเลิกกันโดยเจ้าของอาคารยอมเสียค่าปรับในคดีอาญา หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าของอาคารไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้ให้คำเตือนตามความในวรรคแรก เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อจัดทำความสะดวกเรียบร้อยตามคำเตือนนั้นแทนเจ้าของอาคารก็ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารใดซึ่งอยู่ติดกับทางสาธารณะที่กว้างไม่น้อยกว่าสิบเมตร ชำรุดทรุดโทรมหรือสกปรกรุงรัง จนเป็นที่น่ารังเกียจและไม้อาจแก้ไขได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าเจ็ดนาย โดยให้มีนายช่างผู้มีคุณวุฒิในการก่อสร้างไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีรวมอยู่ด้วยเป็นผู้พิจารณา ถ้ากรรมการไม่น้อยกว่าห้านายเห็นว่าอาคารนั้นไม่อาจซ่อมแซมหรือแก้ไขได้ และบุคคลซึ่งอยู่อาศัยในสถานที่นั้นมีที่อยู่อาศัยในสถานที่แห่งอื่น หรือถ้าไม่มี เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสามารถจะจัดทำที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยในสถานที่นั้น ในสภาพและความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกับสภาพและความเป็นอยู่เดิม เป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และสมควรให้หรือดอนก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีค่าตั้งเป็นหนี้ต่อให้เจ้า

LIRT

ของอาคารหรือผู้ครอบครองจัดการหรือดกนให้เสร็จสิ้นภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ถ้าไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้เป็นเจ้าของดำเนินการดังกล่าวได้ ก็ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ครอบครองดำเนินการแทน ในกรณีที่ผู้ไม่ปรากฏตัวผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ก็ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารนั้น และให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่งนั้น

เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งจะก้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งตั้งตามมาตรา ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการหรือดกนอาคาร โดยดกนค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง ในการนี้ให้มีอำนาจขนสิ่งของที่อยู่ในอาคารออกไป จากอาคารนั้น ได้ โดยไม่ต้องรังเกียจในความเสียหายใด ๆ หากเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้ความระมัดระวังในการจัดทำไปตามสมควรแล้ว

การดำเนินการกบวักดุก่อสร้างซึ่งดุกหรือดกน รวมทั้งสิ่งของที่ขนออกไปจากอาคารตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ยอมรับมอบวัตถุหรือสิ่งของนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายโดยวิธีที่เห็นสมควร และให้นำความในมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเล่นว่า พุศบยลล์ ตะกร้อ หรือเล่นกีฬาอย่างใด ๆ ในถนนหรือสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้น ๆ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ใดเตะใบ ตอก หรือผลของต้นไม้ ซึ่งปลุกไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือกระทำความผิดประการใด ๆ ให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้ต้นนั้น หรือกระทำความผิดประการใด ให้เกิดความเสียหายแก่โคมไฟ ป้าย หรือวัตถุหรือสิ่งใด ๆ ที่ติดตั้งไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ การกระทำดังกล่าวนี้จะเป็นความผิดฐานทำให้เสียหายหรือทำลายกฎหมายอาญาหรือไม่ก็ตาม ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพย์สินที่มีราคาเล็กน้อยหรือทำให้เกิดความเสียหายแต่เพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

LIRT

มาตรา ๑๖ ผู้ใดบ้าน สิ่ง หรือถ่ม น้ำลาย น้ำมูก น้ำหมาก เสมหะ เท หรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือลงบนพื้นรถหรือเรือสาธารณะ โรงมหรสพ ร้านค้า หรือสถานที่ใด ๆ ที่ประชาชนมีสิทธิเข้าไป หรือลง ณ ที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในแม่น้ำหรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดตั้งหรือแขวนประกาศระบุน้ำดื่มไว้ หรือกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ถนนหรือสถานสาธารณะเปลือยเปล่าหรือสกปรก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงบนถนนหรือ ณ ที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะหรือที่ซึ่งเห็นได้จากถนนหรือสถานสาธารณะซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในแม่น้ำหรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดตั้งหรือแขวนประกาศระบุน้ำดื่มไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๘ เจ้าของร้านอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่งได้จัดหาสถานที่ไว้ให้ซื้อบริโภคอาหารหรือเครื่องดื่มนั้นได้ มีขนาดอาจพอใช้ได้ในขณะที่เดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคน และเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะซึ่งตั้งทำการค้าอยู่ติดกับถนน ต้องจัดให้มีส้วมเพื่อให้บุคคลซึ่งยอมเสียค่าบริการใช้ได้ในระหว่างเวลาที่เปิดทำการค้า ค่าบริการมิให้เรียกเก็บเกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ร้านอาหารและหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดให้มีขึ้นในงานหรือกิจการใดเป็นการชั่วคราว มิให้ถือว่าเป็นร้านที่ขายอาหารและหรือเครื่องดื่มตามมาตรานี้

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาลงโทษให้ลงโทษเจ้าของร้านอาหารและหรือเครื่องดื่ม หรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเลิกกันโดยบุคคลเช่นว่านั้นยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี เจ้าของร้านอาหารและหรือเครื่องดื่มหรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับวันละห้าสิบบาท นับแต่วันคดีถึงที่สุดหรือยอมชำระค่าปรับ หรือเสียค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ตลอดไปทุกวัน จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามความในวรรคก่อนนั้น

มาตรา ๑๙ ผู้ใดยื่น หนึ่ง หรืออนบนบวระสานสาธารณะ หรือโดยไม่มีเหตุอันสมควรอนในที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเวลาห้ามเช่า หรือคงอยู่ในสถานสาธารณะ ประกาศนั้นให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในที่เห็นได้ง่ายที่บริเวณสถานสาธารณะที่ห้ามนั้น

ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ประกาศตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๑ คำธรรมเนียมและค่าปรับที่เก็บ ได้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้นำส่งเป็นรายได้ของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้.

อัตราค่าใบอนุญาตและค่าบริการ

ลำดับที่	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
๑.	ค่าใบอนุญาตปิดแผ่นประกาศ หรือเขียนข้อความหรือภาพ ไปรษณีย์ ติดตั้ง เขียนซึ่งป้ายหรือเอกสาร หรือทั้งหรือไปรษณีย์แผ่นประกาศ เพื่อโฆษณาแก่ประชาชน	๕๐	—
๒.	ค่าบริการใช้ส้วม ค้างตะ	—	๒๕

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ในหลักการควบคุม

การกระทำบางประการเพื่อความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยเหตุผลเนื่องจากสภาพทั่วไปของบ้านเมืองในขณะนี้ ยังไม่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยเท่าที่ควร บรรพชา

LIRT

กฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อประโยชน์ในการนี้ ก็ยังไม่เหมาะสม และมีไม่พอเพียงที่จะใช้บังคับได้ตามควรแก่กรณี จึงสมควรที่จะได้ตรากฎหมายขึ้น เพื่อจัดให้บ้านเมืองอยู่ในสภาพที่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

หลวงประกอบนิติสาร: ว่าโดยหลักการแล้วข้าพเจ้าสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้เต็มที่ เพราะความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น เป็นสิ่งที่พลเมืองทุก ๆ คนควรปรารถนาและควรช่วยกันผดุง อย่างไรก็ตามข้าพเจ้ามีข้อสังเกตอยู่บางประการที่อยากจะขอความกระจ่างจากรัฐบาล หรือหากที่ถือโอกาสฝากเป็นข้อสังเกตไปยังคณะกรรมการธิการในการรับพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาตราของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว รู้สึกว่ามีทำนองเป็นเทศบัญญัติหรือคล้ายเทศบัญญัติมากกว่าร่างพระราชบัญญัติ และโดยแท้จริงก็มีความหลายประการอยู่ในหลายมาตราซึ่งเคยอยู่ในเทศบัญญัติ ดังนั้นข้าพเจ้าอยากจะเคาะว่าการร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างมาจากทางเทศบาลเสียด้วยซ้ำไป วิธีเขียนพระราชบัญญัติเท่าที่ข้าพเจ้ารู้สึกและสามารถวินิจฉัยได้ในระยะเวลาอันสั้นที่รับพระราชบัญญัตินี้ รู้สึกว่าแปลกไปกว่าร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เราเขียนกันมา คือไปบรรยายหน้าที่ของผู้ที่ร่างพระราชบัญญัตินี้

ประสงค์ให้ปฏิบัติต่อสาธารณหรือต่อทรัพย์สินของตนเองไว้ในมาตราหนึ่ง ๆ แล้วก็บัญญัติในมาตราหนึ่งว่า ถ้าฝ่าฝืนก็จะมีโทษอย่างนั้น ๆ หรือให้ดูอัตราณ์ ไปยังใคร และได้เพียงใดแค่นั้น รูปพระราชบัญญัติที่เรารับบัญญัติโทษไว้ในมาตราเดียวกับหน้าที่ที่บังคับให้กระทำนั้น เท่าที่ข้าพเจ้านึกออกเป็นเรื่องของประมวลกฎหมายทั้งนั้น เช่นประมวลกฎหมายอาญาเป็นต้น แต่ในพระราชบัญญัติอื่นเรามักจะเขียนลงไปให้จัดแต่ละมาตราว่าห้ามใครไม่ให้ทำอะไร หรือบังคับใครให้ทำอะไร หรือมีหน้าที่อย่างไร แล้วก็ไปสรุปลงทำนองทำกำหนดโทษ ถ้าใครฝ่าฝืนมาตรานั้น มีโทษอย่างนั้น ๆ นี้เป็นรูปร่างพระราชบัญญัติที่เราทำมา ถึงจะไม่หมดก็เป็นส่วนมาก เพราะว่าข้าพเจ้าไม่สามารถจะไปถ่านทุกฉบับได้ แต่วิธีเขียนร่างพระราชบัญญัตินี้อ่านแล้วเข้าใจยากเหลือเกิน จะค้นึกยากกว่าคนเรามีหน้าที่ทำอะไร อยู่ตรงไหน แค่นั้น รู้สึกว่ายาก วุ่นเวียนทำนอง ๆ เทศบัญญัติอย่างที่ทราบเรียนมาแล้ว นั้นเป็นตรารูปของร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะฝากข้อสังเกตไปยังกรรมการ แม้ทำได้ขอได้โปรดปรับปรุงเสียใหม่ การที่สมาชิกแต่ละคนจะไปแปรญัตติหรือร่างพระราชบัญญัติทั้งร่างนี้เห็นจะเหลือความสามารถของผู้ใดที่จะทำได้ในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งแม้กำหนดจะให้แปรญัตติตั้งเดือนก็ทำไม่ไหวแน่ ใน

LIART

ประการต่อไปแม้จะว่าถึงรายละเอียดแล้ว มันมากมายเหลือเกิน ข้าพเจ้าจะคงเว้น แต่ข้าพเจ้าอยากจะขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีมหาดไทยได้โปรดให้ความกระจ่างแก่ข้าพเจ้า เช่นมาตรา ๑๒ ซึ่งว่าด้วยอาคารอยู่ติดริมทางชำรุดทรุดโทรมสกปรกปรกรกรุงรังนี้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติใช้ทั่วราชอาณาจักรดูเหมือนไม่ใช่ในเทศบาลเท่านั้น หรือแม้แต่ในเขตเทศบาลก็ตาม ตามมาตรา ๑๒ นี้ถ้าปรากฏว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารชำรุดทรุดโทรมสกปรกปรกรกรุงรังเงินเป็นที่น่ารังเกียจไม่อาจจะแก้ไขได้แล้วก็ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ กันมาวินิจฉัย แล้วก็ถ้ากรรมการตั้งแต่นั้นเห็นว่าไม่อาจซ่อมแซมได้ก็วินิจฉัยให้รื้อ ก็สั่งรื้อกันเสีย สั่งรื้อแล้วเจ้าของก็ต้องรื้อภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ถ้าว่าไม่สามารถส่งคำสั่งได้ ก็ให้มีคำสั่งไว้ แล้วก็ถือว่าทราบ ถ้าเจ้าของปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ว่านั้น ก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีมหาดไทยในสิบห้าวัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีถึงที่สุด และมาตรา ๑๓ ว่า ถ้าเจ้าของไม่ปฏิบัติตามละก็ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้ารื้อได้ก็เดี๋ยวโดยคิดค่าให้จ่ายเอากับเจ้าของ อะไรเหล่านี้ อันนี้ไม่ใช่ ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการมันผิด หลักการก็ถูก ถึงกฎหมายเวลานี้ เทศบัญญัติก็มีอยู่อย่างนั้น แต่ยังไม่ปรากฏว่าไปรื้อใครเข้าสักที ดูเหมือนว่าต้องไปขอ

เอาอำนาจศาลอะไรกันมามันเป็นเรื่องอีกยาว จึงได้มาขอว่าพระราชบัญญัติ ในการที่มีพระราชบัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานรื้ออาคารที่สกปรกปรกรกรุงรังหรือไม่ถูกสุขลักษณะหรือเป็นอันตรายอะไรเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นเป็นของที่ไม่ใช่ของเฉยเลย แต่ข้าพเจ้ามีความหวัทวิตกเหลือเกินในเรื่องความวินิจฉัยของเจ้าพนักงานผู้น้อย แม้แต่มีกรรมการตั้งขึ้นมาถึงกันมากมามาก ต่อมากแล้ว ยกตัวอย่างกันง่าย ๆ เวลาขึ้นขอประทานโทษ ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านคงไม่ทราบเรื่อง ในเรื่องกำจัดสุนัขวิ่งตามถนน ข้าพเจ้าทราบเมื่อสองสามวันนี้จากต้นตอก็เดี๋ยว ว่าการปฏิบัติของเจ้าพนักงานนี้ จับเอาสุนัขที่เขามีสลอกคอมีเหรียญติดคอป้องกันโรคกลัวน้ำแล้ว เอาไปขังไว้เยอะแยะในที่ขังสุนัข เจ้าของไปตามเขาบอกว่า ผมไม่ทราบหรอก เจ้านายท่านสั่งให้จับหมดสุนัขในถนน ตัวคุณสงสัยไปตามคณะปฏิบัติวิธีนี้ น้อย่างนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าคณะปฏิบัติที่ดี ผู้ใหญ่ก็ดี ไม่ทราบเรื่อง แต่เป็นการปฏิบัติของผู้น้อย แล้วในที่สุดเจ้าของก็ท้วงข้อว่ากาญเสียดเงินสามสิบหรือสี่สิบไปเอาสุนัขมาอย่างนี้ ความจริงสุนัขเขามันออกไปทำธุระอะไรกลางถนนเดี๋ยวลูกถูกจับหายไปอย่างนี้ นี่เป็นเรื่องการปฏิบัติของผู้น้อย ผู้ใหญ่ไม่ทราบเรื่องแล้วมันก็เสียมาถึงผู้ใหญ่ ถ้าท่านรัฐมนตรีสงสัย ข้าพเจ้าจะเรียนชื่อเจ้าของให้ทราบ

LIRT

ภายหลัง เป็นเพื่อนทํานา รัฐมนตรีด้วย ก็เชื่อว่าเชื่อติดกันได้ คราวนี้มาเรื่องนี้ก็มีความหวาดวิตกว่า เจ้าพนักงานผู้นั้นจะจะไปชี้เอาว่าบ้านนี้สถาปนากรุงรังมันจะพังมันจะอะไร ตั้งกรรมการเข้ามาสอบสวน กรรมการนั้นคงไม่ได้ทำงานอย่างศาลแน่ ฝ่ายเจ้าของบ้านไม่มีทนายไม่มีอะไรเข้าไปแถลงไปต่อสู้ ไปอะไรกันแน่ เพราะฉะนั้นก็อาจจะมีการลู่มู ๆ คน ๆ ซึ่บ้านใครเข้าบ้านนั้นก็จะต้องถูกทรวนไปทํานา รัฐมนตรี ถ้าเป็นรัฐมนตรี เราทราบว่าเป็นใคร ไม่จำเป็นต้องเป็นรัฐมนตรีคนนั้น ซึ่งเราไว้ดวงใจที่อยู่ อาจจะเป็นรัฐมนตรีที่ไหนมา การเมืองนี้ ออกไปอีกทีลี้บี้ เป็นใครที่ไหนมา ไม่ทราบ ร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่ แต่ฉันไม่สำคัญ คนชานชาลา รัฐมนตรีเขาก็เชื่อถือได้ แต่ในหลักการกฎหมายนั้นซิ ข้าพเจ้าเป็นห่วง ชรามคาบ้านคนนี้มีภาษีว่า บ้านของใครก็เป็นปราสาทของคนนั้น คนเรามีจิตใจรักบ้าน อะไรนี้ โคนเจ้าบอย ๆ อย่างนี้ก็เกิดความกระทบกระเทือนจิตใจ ไปศาลก็ไปไม่ได้ เมื่อวันก่อนนี้ ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า ข้าพเจ้าได้ตั้งชั่งสัดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งให้บุตรรดกคำสั่งของอธิบดีไปส่งศาล ซึ่งข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะมันชักข้ามันเอ็ดอากแล้วไม่ทันการ ทํานา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้กรุณาชี้แจงว่า นั่นเป็นเรื่องของอนุญาต อันเป็นอำนาจที่รัฐบาลจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต เพราะ

ฉะนั้นในเรื่องส่งของอนุญาตเพิกถอนใบอนุญาตนั้นก็เท่ากับเป็นการไม่อนุญาต เหตุผลของท่านอันนั้น ข้าพเจ้าก็ต้องยอมรับ และเห็นว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่มาคราวนี้ ข้าพเจ้าว่าเรื่องคนมีบ้าน บ้านคนอย่างนี้ เมื่อได้อนุญาตให้สร้างมาหนึ่งแล้ว อยู่มาสี่สิบปี เรื่องอนุญาตเลิกผูกกัน มันกลายเป็นทรัพย์สินสมบัติของเขาคามกฎหมาย ซึ่งบุคคลควรมีความชอบธรรมที่จะสงวนและหวงแหน ถ้าใครมาสั่งหรือ นี่ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าว่าเป็นเรื่องให้โรงเรียนไปส่ง ศาลได้ก็จะเป็นการดี เว้นแต่ที่มันจะพัง เห็นได้ชัดว่า มันจะกันกรายลงมา เป็นแต่เพียงว่าสถาปนากรุงรัง แล้วให้เขามีโอกาสร้องนั้น จะไม่เป็นการสมควรกว่าหรือ ข้าพเจ้ามีความสงสัยทางนี้ จึงใคร่ขอความกรุณาได้โปรดให้ความกระจ่าง เพราะสุดท้ายแล้วผู้คดีมันเสียเวลาเสียเงิน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ท่านสมาชิกที่ได้ฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาล เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ว่าด้วยวิธีว่านั้นก็ขอขอบคุณ และเป็นข้อสังเกตที่เราจะได้ไปดำเนินการกันในชั้นกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านได้ให้ข้อสังเกต ในมาตรา ๑๒ ว่า การที่จะใช้พระราชบัญญัตินั้นจะเป็นการใช้ทั่วไปอย่างไร หรือจะใช้ในเขตเทศบาลเช่นนั้นหรือ ในข้อนี้ขอเรียนชี้แจงว่าการใช้พระราชบัญญัตินี้เราจะประ-

LIRT

ภาคใช้โดยพระราชกฤษฎีกาเฉพาะในเขต
ในตำบลที่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม
สมควรที่จะได้ปรับปรุงและแก้ไข เรื่อง
ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นแห่ง ๆ
ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๒ ที่ท่าน
มีความห่วงใยในเรื่องที่เจ้าหน้าที่ และเจ้า
พนักงาน จะใช้วิธีบ้านเขาโดยความไม่
เหมาะสมนั้น สำหรับเรื่องนี้ในกฎหมาย
โดยเฉพาะในมาตรา ๑๒ นี้ ก็ได้บังคับไว้ว่า
ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นไม่น้อยกว่าสามคน
โดยมีบุคคลซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ กัน
เป็นนายก เป็นเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายปกครอง
บ้าง เป็นเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายท้องถิ่นบ้าง
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ๗ นาย ไปทำการพิจารณา
ที่จะรื้อบ้านนี้ว่าเห็นสมควรที่จะรื้อหรือไม่
รื้อ แล้วจึงไปแจ้งให้เจ้าของบ้านเขาทราบ
ที่จะรื้อนี้เป็นวิธีการ และถ้าหากว่ากรรม
การได้ขิ้นไปแล้ว เมื่อเจ้าของบ้านเห็นว่า
ตนยังไม่เห็นด้วยกับที่กรรมการชี้ไปนั้น ก็มี
สิทธิที่จะอุทธรณ์ได้ตามที่ท่านสมาชิกได้ให้
คำชี้แจงอยู่แล้ว ในเรื่องนี้ผมก็เห็นว่าไม่ใช่
ว่าเห็นแก่ตัวผมเองว่า รัฐมนตรีนั้นจะเป็น
คนเหมาะสมโดยเฉพาะผมก็หาไม่ รัฐมนตรี
ย่อมจะมีหน้าที่ที่จะต้องไปพิจารณาโดย
ละเอียดลออ แต่ว่าก็เป็นบุคคลที่สมควรอยู่
แล้วในขั้นสูงสุดในการที่จะปฏิบัติจัดการใน
ทางด้านบริหารของราชการ ไปพิจารณาซ้ำ
อีกครั้งหนึ่งที่จะให้เห็นว่าสมควรจะรื้อหรือไม่

หรือไม่ แล้วก็เป็นผู้ชี้ขาดไป ที่ท่านได้พูด
คุณเป็นทางเฉพาะว่า ทำไม่จึงไม่ใช้อำนาจศาล
ในเรื่องนี้ความจริงเมื่อก็มีก็ไม่ขัดกัน เพียง
แต่จะบอกว่าควรจะเป็นอำนาจศาลหรือ
ว่าเป็นผู้ชี้ในเรื่องนี้ ทางผู้ร่างกฎหมายฉบับ
นี้ก็ให้พยายามพิจารณาอยู่เป็น อย่างมากว่า
เราควรจะไปตั้งอำนาจศาลใหม่ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งเรื่องอำนาจศาลนี้ ในคดีที่
เกี่ยวข้องกับศาลนั้นกับลักษณะคดีอย่างนั้น
ท่านเองท่านก็เป็นผู้ที่อยู่กับศาลและซ้ำของ
กว่าผม แล้วดูเหมือนจะขึ้นศาลมากกว่า
ผมหลายพันเท่ากัน คงจะทราบดีกว่าก็บอกว่า
จะทำได้อย่างนี้ ด้วยความที่เราต้องการให้
มีความรวดเร็วและทันการ และก็เชื่อกันว่า
จะเป็นไปโดยสุจริตและถูกต้อง และเชื่อว่า
ผู้ทรงคุณวุฒิธรรมนั้น ไม่ใช่จะมีแต่เพียง
กรรมการ ๗ นาย และรัฐมนตรีเท่านั้น นาย
ของรัฐมนตรีก็ยังมีอีก ประชาชนส่วนมาก
ก็ยังไม่มีอีก ผมว่ายังพออาศัยได้ แต่ว่าที่ต้อ
งการนี้ต้องการความรวดเร็ว เพราะฉะนั้น
จึงขอความเห็นใจในข้อนี้ที่อาจจะก้าวก่ายใน
สิทธิมากไปพอสมควรอยู่บ้าง แต่ก็เพื่อ
ความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง ท่าน
จะได้สังเกตเห็นว่า มีอาคารหลายแห่งที่อยู่
ริมถนนในพระนครนี้ ผมก็กว่านี้จริงไม่
เกิน ๕ นาที จะเจออยู่เยอะแยะทีเดียวที่
กำลังก้าวก่ายบ้าง ขาดบ้างเขยิบบ้าง หลังจาก
เป็นลูกคลื่นบ้าง สมควรจะรื้อไปนานแล้ว
แต่ก็ไม่ได้ คนที่ก่อสร้างอยู่นั้นไม่ยอม

LIART

คอกบ้าง อะไรบ้างต่างๆ เหล่านี้ เป็นปัญหาอยู่เยอะแยะ ไปฟ้องศาลเข้าก็อย่างว่าแหละ ผมก็ไม่สามารถจะชี้แจงรายละเอียด เพราะเป็นเรื่องของศาล ซึ่งท่านเองท่านคงทราบดีว่ามันเป็นอย่างไรมากกว่า ถ้าไม่ทำอย่างนี้ก็เห็นจะไม่สำเร็จ เพราะฉะนั้นผมเชื่อในความยุติธรรมของบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย และการควบคุมจากประชาชนและผู้บังคับบัญชาของรัฐบาลเองนั้นอาจจะเป็นไปได้ด้วยดี แต่เรื่องนี่ถึงอย่างไรก็ยังมีโอกาสต้องรอกันต่อไปในชั้นกรรมวิธีการที่ผมชี้แจงมานี้ก็เป็นกรณีสืบแจงประกอบข้อสังเกตของท่านตามที่ท่านสงสัยท่านนั้น ผมขอขอบคุณครับ.

● **หลวงประภคมนตรีสาธิต:** ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ที่ได้ชี้แจงมาให้ทราบข้อความและความคิดเห็นหลายประการ และข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการดีสำหรับผู้ที่ได้อ่านได้ฟังการประชุม ครั้งนี้ว่าการออกกฎหมายนั้นเป็นเหตุผลอย่างไร ซึ่งข้าพเจ้า ได้กล่าวมาแล้วว่า ข้าพเจ้าสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าอยากจะให้เห็นบ้านเมืองสะอาดยิ่งขึ้นไปทั่วๆ ที่ใต้สะอาดขึ้นมาในระยะหลังๆ นี้ ด้วยความยินดีแก่ผู้ที่ได้พบเห็นเป็นอันมาก เนื่องจากคำอภิปรายของท่านรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย ทำให้ข้าพเจ้านึกขึ้นมาข้อหนึ่งว่า ความยุ่งยากทั้งหลายที่เกิดขึ้นมาแล้วและซึ่งข้าพเจ้าได้เข้าใจว่าเป็นปัจจัยหรือเป็นสาเหตุอัน

หนึ่ง ซึ่งต้องให้มีการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือว่า เมื่อก่อนนี้เมื่อเทศบัญญัติอยู่แล้วว่าอาคารไหนที่เป็นอันตรายที่มันจะพังจะล้มนี้เทศบาลมีอำนาจสั่งรื้อได้ ตัวเจ้าของไม่รื้อเทศบาลเข้ารื้อเองได้ แต่ว่าการดำเนินงานไปติดอยู่แค่มีอำนาจรื้อจริง แต่ว่าคนที่อยู่ข้างในมันไม่ออก ก็รื้อไม่ได้ เพราะตัวรื้อไปเคี้ยวออกไปถูกทรัพย์สินเขาเสียหายหรือว่าตกถูกคนบาดเจ็บ ก็จะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งทางอาญาไปใหญ่อีก เทศบาลจึงทำไม่ถนัด เข้าใจว่านั่นเป็นสาเหตุกันหนึ่งซึ่งต้องเอาออกมาเป็นรูปร่างพระราชบัญญัติ ที่นี้ข้าพเจ้าต้องขอเรียนขออภัยท่านประธาน ไม่ใช่ว่าจะมาถือว่าท่านประธาน ว่าข้าพเจ้าเพิ่งได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อเย็นวานนี้ ธุระมันก็มาก ข้าพเจ้ามีเวลาน้อยในการอ่านร่าง พระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องตามรัฐมนตรีมหาดไทยซึ่งอาจจะมีความบกพร่องของข้าพเจ้าก็ได้ ว่าข้าพเจ้ายังหายังไม่พบมาตราที่ว่าบังคับให้คนออกจากอาคารในเมื่อจำเป็นต้องรื้อ คือเขาไม่รื้อเจ้าพนักงานจะเข้ารื้อ การเข้ารื้อก็ต้องให้คนอยู่นั้นออกไป นี่ในพระราชบัญญัตินี้ อยู่ตรงไหนข้าพเจ้ายังไม่พบหรือผานตาไปก็ยังไม่พบ หรือว่าไม่ได้เขียนเอาไว้ก็ขอฝากไปยังกรรมาธิการได้เขียนไว้ด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นก็ออกพระราชบัญญัติไป ไม่มีประโยชน์อะไรเลย คนไม่ออกอีก

LIART

นายชำนาญ ยุวบูรณ์ : ในฐานะที่
กรมทำงานอยู่เทศบาลและมีส่วนในการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คิดว่าเขียนชี้
แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกในข้อที่ว่า แต่
เดิมนั้น เทศบาลมีอำนาจที่จะเรียกการที่
ทรุดโทรมหรือว่าที่เล่นเรือเพลิงไคนั้น ใน
ข้อกฎหมายเทศบาล ไม่มีอำนาจเป็นอำนาจ
ของศาล ปัญหาข้อขัดข้องไม่ได้ขัดข้องที่
ว่าคนไม่ไปเงาไม่สามารถที่จะไล่คนได้ เรา
ไม่สามารถที่จะเรียกการนั้นได้ แม้ว่ากฎ
หมายตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารจะ
เขียนไว้ว่าให้ตั้งกรมการควบคุมอาคารนั้นทรุด
โทรมก็ตามหรืออาคารนั้นจะก่อให้เกิดเชื้อ
เพลิงก็ตาม อำนาจที่จะสั่งรื้อนั้นอยู่กับศาล
เพราะฉะนั้นสาเหตุที่กฎหมายฉบับนี้ออก
มาตามมาตรา ๑๒ นี้ก็มุ่งหมายที่จะเรียกการ
ส่วนปัญหาที่ว่าคนจะไปหรือไม่นั้น ก็เมื่อ
อาคารรื้อแล้วคนก็ต้องไปอยู่ที่ ไม่มีกฎ
หมายไหนที่เราจะไปบังคับให้คนย้ายไปได้
เพราะกฎหมายบังคับไม่ได้เฉพาะสิ่งของ จะ
บังคับคนให้ไปไหนไปนี่ ผมคิดว่าเราเขียน
ไม่ได้ นอกจากนั้นผมเห็นว่าในที่ประชุมสภา
นี้อาจจะไม่ทราบข้อเท็จจริงอีกอย่างหนึ่งใน
ข้อที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปนั้นเจ้าหน้าที่
ผู้น้อยอาจจะก่อความเดือดร้อนอย่างที่ท่าน
สมาชิกผู้สืบทอดได้อ้างตัวอย่างเรื่องการ
จับสุนัข ผมนึกว่าถ้าเมื่อว่าได้สนใจศึกษา
ข่าวที่ออกทางประกาศวิทยุ หรือหนังสือ
พิมพ์แล้ว เทศบาลได้ประกาศมาแล้วไม่

ต่ำกว่า ๗ ครั้ง บอกว่าถ้าใครจับสุนัขไปแล้ว
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติไม่ถี่ ขอให้จำเบอร์เครื่อง
หมายแล้วแจ้งยกเจ้าหน้าที่มีครบทั้งห้อง
ท่านสมาชิกร้องมาเทศบาลราว ๑๐ กว่าครั้ง
แต่สอบเข้าแล้วไม่ทราบว่ารอดหรืออะไร
คนนั้นเบอร์อะไร ขอให้ทราบเบอร์รอด วัน
เวลาเราเช็กได้ แต่ว่าการกล่าวอ้างโดยคน
นั้นบอกอย่างนี้ บอกแล้วก็เป็นเรื่องข้อ
เท็จจริง อีกประการหนึ่ง ผมใครจะเรียน
ว่านิสัยของคนไทยทั่ว ๆ ไปเป็นคนที่รัก
สงสารชีวิตสุนัข บางท่านสงสารจนกินไป
อุกสาให้ไปซื้อปลอกกอดใส่ ใส่ปลอกกอดแล้ว
ปล่อยสุนัขวิ่ง ถ้าเมื่อมีพฤติกรรมอย่างนี้
แล้วถ้าเจ้าหน้าที่ไม่จัดการหรือว่าจับไว้ก่อน
แล้วก็ประกาศให้ไปเรียกเรื่อง ต่อไปเราจะไม่
สามารถกำจัดสุนัขที่มีปลอกกอดได้ เพราะ
มีหลายคนที่อยู่เท็จจริงที่กระผมได้ประสบ
มา และก็อีกอย่างหนึ่งข้อที่ท่านสมาชิกได้
อ้างบอกว่าการเขียนกฎหมายฉบับนี้ทำไม่
จึงผิดกับกฎหมายฉบับอื่น ผมอยากจะขอ
ให้ทราบว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใน
ทางปกครอง ซึ่งกฎหมายทางปกครองนั้น
เมื่อกระทบกระเทือนต่อในการฉุกเฉินหรือ
เสรีภาพของคนแล้วจะต้องเขียนวิธีปฏิบัติ
ของเจ้าหน้าที่ให้ละเอียด ผมอยากจะให้ดู
กฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น ปี พ.ศ.
๒๕๕๗ เราได้มาจนบัดนี้ซึ่งไม่สามารถที่จะ
แก้ไขให้ดีกว่านั้นได้ การที่กฎหมายเขียน
กระทบกระเทือนต่อความรู้สึก แต่เราเขียน

LIRT

ไปในลักษณะทางประมวลกฎหมาย ซึ่งเป็นกฎหมายอย่างอาญาอย่างนี้ ก็เป็นการที่เรียกว่าระบุงการกระทำของเจ้าหน้าที่ให้ชัดวิธีปฏิบัติไว้ ไม่ใช่ว่าไม่เขียน ให้เจ้าหน้าที่เลือกปฏิบัติได้ และกำหนดแต่ความผิด เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายให้ละเอียดโดยวิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ได้มากยิ่งขึ้น นี่ในฐานะที่ผมมีส่วนร่วมด้วย

นายมาลัย ชูพินิจ : ตามที่กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติ ได้ตอบเมื่อกี้ ก็รู้สึกว่าเขาใจกระจ่างขึ้นอีกหลายประการ แต่ว่าโดยทั่วไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมก็เห็นอย่างที่ท่านสมาชิกคนแรกได้กล่าวมาแล้ว คือว่า เป็นการที่เราจำกัดหน้าที่ของประชาชนเพิ่มขึ้น อันที่จริงหน้าที่อันนี้ ก็เป็นกฎของธรรมชาติมนุษย์อยู่แล้ว ก็คือว่าความรักสวຍรักงามหรือรักบ้านช่องเรา นี่เป็นของธรรมดา แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีอีกหลายประการ ซึ่งกระผมก็ยังไม่ได้คำนึงถึง แต่ว่าเท่าที่ทราบแล้วช่วงระยะเวลาอันน้อยนี้ ก็ยังมีข้อสงสัยอยู่ันี่เอง ก็เราพูดถึงความรับผิดชอบ พูดถึงหน้าที่ แต่ว่าในส่วนด้านประชาชนนั้นสิทธิซึ่งพึงได้รับมีอะไรอยู่บ้างในที่นี้ กระผมยังมองไม่เห็น เป็นต้นว่าอย่างในมาตรา ๑๐ ที่จริงในมาตรานี้ หรือมาตรา ๑๑ ของสองมาตรานี้อาจจะไปแปร

ผู้คิดในชั้นกรรมาธิการก็ได้ แต่ก็ยากจะข้อเรียนเพื่อความแจ่มกระจ่างบางประการว่า อย่างมาตรา ๑๖ ในที่นี้ เราจะพูดไว้ว่า ผู้ใด บ้วน สั่ง หรือดม น้ำลาย น้ำมูก น้ำหมาก เสมหะ เทหรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนรถ หรือเรือสาธารณะ นี้ก็กำหนดโทษไว้เสร็จ แต่ว่าก่อนที่เราจะได้พิจารณาลงไปว่า การกระทำอันนี้เป็นผิดหรือเป็นอะไรนั้น ประชาชนที่ได้สัญจรไปตามทางสาธารณะเหล่านี้ก็ตี เขามีสิทธิที่จะถ่ายจะทำอะไรเหล่านี้ลงไปในที่ใดเราไม่ได้บอกไว้เลย ตามที่กระผมเข้าใจนั้น คนเราเมื่อกินเข้าไปแล้ว ก็ต้องมีถ่ายออกมา ที่นี้เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอย่างมาตรา ๑๗ ปัสสาวะหรืออุจจาระ ๆนี้อาจจะเกินไป นีผมขอเพียงเรื่องเล็ก ๆ เท่านั้นอย่างเรื่องการปัสสาวะนี้ ตามมาตรา ๑๗ นี้และต่อไปมาตรา ๑๘ ด้วย เขาบอกว่าให้ร้านอาหารหรือเครื่องดื่มที่มีผู้บริโภคในจำนวนไม่ต่ำกว่า ๒๐ คน ทำส้วมไว้และผู้ที่เขาไปถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระนี้ก็ต้องเสียตามอัตราที่ขยพระราชบัญญัตินี้ ๒๕ สตางค์ ข้อนี้ก็ไม่ใช่ชัดของอะไร คือว่าเมื่อเขาทำไว้แล้วผู้ที่ถ่ายถ่ายอะไรเหล่านี้ก็ไปเสียค่าบริการตามสมควรเพื่อว่าเจ้าของสถานที่นั้นจะได้ดำเนินการรักษาความสะอาดต่อไปได้ แต่ว่าทั้งนี้จะมีผลอย่างไรให้ว่าสำหรับผู้ที่เขาไปรับประทานอาหารในที่นั้น หรือเข้าไปซื้อน้ำดื่มหรืออะไรเหล่านี้

เท่านี้เองหรือ หรือว่าประชาชนมีสิทธิจะ
ใช้ด้วย ถ้าหากว่าเรามีความมุ่งหมายเช่นนั้น
ผลว่าใครมีสตางค์ก็เข้าไปถ่าย ไปปลุกทุกซ์
ได้ในที่นั่นแล้ว จำนวนร้านอาหารและร้าน
น้ำมันที่มีอยู่ที่นี่เพียงพอหรือไม่ นี่เป็น
หน้าที่ของสถานที่การค้าและสถานที่เอกชน
แต่ว่าทางเทศบาลนั้นได้กระทำอะไรลงไป
เท่าที่เห็นอยู่ก็เคยมีส้วมสาธารณะ ที่ถ่าย
บัสสาธารณะ ขอนี้เท่าที่กระผมเห็น
อยู่ก็ไม่มีเพียงพอ อันนี้เป็นหน้าที่ของทาง
เทศบาลหรือไม่ในการที่จะให้ความสะดวก
แก่ประชาชนที่สัญจรไปมาวันหนึ่ง ๆ นั้น
ไม่ใช่จำนวนเล็กน้อยแล้ว เมื่อได้ร่วมกับ
ประชาชนเข้าไปหรือกินเข้าไป ถ่ายออกมา
ไม่มีทางเลย ส้วมที่มีอยู่บางแห่งแม้แต่เป็น
ที่ใช้บัสสาธารณะก็ใช้ได้เฉพาะผู้ชาย ถ้าเป็น
ผู้หญิงละก็เป็นผู้หญิงพิเศษทางภาคเหนือ
อะไรสักหน่อยถึงจะถ่ายลงไปได้ เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้วโทษที่เราวางไว้นี้กระผมรู้สึก
ว่ายังไม่ค่อยจะเหมาะสม คิดว่าสำหรับประ
ชาชนทั่ว ๆ ไปจะทำอย่างไร อย่างเรา
กำหนดไว้เรื่องการทิ้งจะเป็นนุหรีหรือเป็น
เศษอาหารหรืออะไรก็ตาม เท่าที่ได้สังเกตดู
เมื่อก่อนนี้ ไม่มีเสียหรือมีอยู่ก็น้อยเต็มที
เดี๋ยวนี้ได้เพิ่มขึ้น แต่ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ
ตามที่สาธารณะเป็นค่าน้ำที่รับทิ้งขยะ ที่
สำหรับทิ้งกันนุหรี เมื่อพิจารณาถึงข้อนี้แล้ว
กระผมก็อยากจะให้ข้อสังเกตต่อไปด้วยว่า
เพียงแต่เทศบาลเราจะสร้างที่ทิ้งเศษ

หรือเศษสิ่งของเหล่านี้ลงไปก็ยังไม่เพียงพอ
เพราะว่าในจำนวนกรโดยสารหรือรถแท็กซี่
ที่ขับอยู่นี้ก็ยังไม่ปรากฏว่า ได้มีทำที่ทิ้งกัน
ไม่มีซัก ทั้งกันนุหรีอะไรลงไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้
แล้วเราจะทำอย่างไร ในกฎหมายนี้กระผม
ก็ไม่ได้เห็นระบุไว้หรืออาจจะไประบุไว้ใน
กฎหมายอื่น นี่ที่ฉันก็กระผมก็ไม่ทราบ ก็
ยกยาคจะขอเขียนตามว่าเราจะแก้ไขปัญหา
เหล่านี้อย่างไรบ้าง อันนี้กระผมว่าเป็นสิทธิ
ของประชาชนตามสมควร ซึ่งเขาคควรจะ
ได้รับความสะดวก ถ้าเมื่อไม่ได้รับความ
สะดวกในข้อนี้แล้ว เราจะไปจำกัดโทษเขา
ในข้อที่ว่าเวรถึงทั้งสิ่งของหรือเกี่ยวกับกร
บัสสาธารณะ โทษไว้ทั้งร้อยสองร้อยบาท
อะไรอย่างนี้ก็รู้สึกว่าจะหนักอยู่ อันนี้
กระผมก็อยาก จะขอความแจ่มกระจ่างใน
ข้อนี้ด้วยว่า เราได้กระทำอะไรลงไปเพื่อที่
จะให้ความสะดวกแก่ประชาชนในข้อนี้

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามข้อ
สังเกตของท่านสมาชิกที่ได้ถูกขึ้นให้ข้อ
สังเกตเมื่อกันี้ ผมขอสรุปโดยสั้น ๆ แต่
เพียงว่า ท่านเป็นห่วงใยในเรื่องที่สำคัญ
เท่าที่ถ่ายอะไรนั้นไม่เพียงพอ ผมขอรับ
ว่าในเรื่องนี้ เป็นนโยบายของเทศบาลและ
รัฐบาลอยู่แล้วที่จะทำให้เพียงพอในระยะ
ต่อไปหลังพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับ
ที่ท่านให้ข้อสังเกตว่าร้านรวงจะไม่พอนั้น
ในที่นี้ผมขอเรียนว่าไม่เฉพาะร้านอาหาร

LIART

เท่านั้น ร้านไหนที่ในร้านกาแฟก็ต้องทำ เหมือนกันและรู้สึกว่ามันกาแฟนี่ดูเหมือนจะมีทุกมุมถนน การจะเสียค่าบริการนั้นก็เฉพาะการถ่ายหนัก การถ่ายเบาเนี่ยเราบังคับทำให้ฟรี ถ่ายหนักก็ต้องเสียเพราะนั่นแค่ล้างต้องใช้กระดาษ น้ำอะไรพวกสมควรว นี่ก็กำหนดไว้ราคาต่ำมากอยู่แล้ว คือ ๒๕ สตางค์ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมก็รู้สึกว่าความห่วงใยของท่านเนี่ย เราจะทำให้ทันกับความประสงค์ของประชาชนเนี่ยเน่ สำหรับที่ท่านเป็นห่วงในขณะที่ยังโดยสารรถในเรื่องการสูบบุหรี่ในขณะที่ยังโดยสารรถในระยะสั้น เช่นในเขตเทศบาลซึ่งชั่วระยะเวลาซึ่งถ้าจะนั่งกันจริงๆ ในเขตเทศบาลนี้ก็ไม่เกินชั่วโมงหรอก แล้วด้วยมารยาทด้วยความสุขของผู้โดยสารทั่วกันนั้นและที่เป็นข้อนิยมโดยทั่วไปในหลักมารยาทสากลบนรถโดยสารเนี่ย เขาไม่พึ่งสูบบุหรี่เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็จึงยังไม่ได้กำหนดที่จะให้มีรถโดยสาร มีที่เขี่ยบุหรี่ มีกระโถนสำหรับบ้วนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากว่าเป็นรถระยะไกล อันนี้ในฐานะที่กระทรวงมหาดไทยเองเป็นนายทะเบียน ก็จะได้ดำเนินการพิจารณาในการออกระเบียบในเรื่องนี้ต่อไป ขอขอบคุณ

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะรับหลักการ

แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ: ไม่มีเห็นอื่นว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอตั้งคณะกรรมการพิจารณาการตำรวจวิสามัญ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ: รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ: ไม่มีเห็นอื่นว่าให้ตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ มีจำนวนกี่คน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): มีจำนวน ๕ คน

ประธานสภาจังหวัดธรรมนุญ: มีจำนวน ๕ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: ไม่มี
เป็นอันว่าให้มีจำนวน ๔ คน รัฐบาลขอ
เสนอก็ค้น

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): รัฐบาล
ขอเสนอ ๔ คน คือ ๑. พลเอก ประภาส
จารุเสถียร ๒. นายถวิล สุนทรศารทูล
๓. นายชำนาญ ยุวบูรณ์ ๔. นายอรรถ
วิสูตรโยธาภิบาล

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: ต่อ
ไปขอให้ท่านสมาชิกเสนอชื่อกรรมการ

นายพลตำรวจตรี ฉัตร หนูนกภัทรี:
ผมขอเสนอ นายพลตำรวจโท ประจวบ
กীরติบุตร

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท ไสว ดวงมณี: ผมขอเสนอ
พลตรี อัมพร จินตกานนท์

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จินตกานนท์: ผมขอ
เสนอ พลตรี ธงเจิม สังข์วิช

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ: ผม
ขอเสนอ นายเกษม อุทยานิน

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จินตกานนท์: ผมขอ
เสนอ นายสมภพ ไทระภิกข์

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: ครบ

๕ คน แล้วจะมีท่านผู้ใดเสนอใครอีกบ้าง
ไหม

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่อโดยอีก)

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: ไม่มี
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ บัณฑโร (ทำหน้าที่
เลขาธิการสภาเร่งรัฐธรรมนุญ): รายชื่อ
ท่านกรรมการมี ๑. พลเอก ประภาส
จารุเสถียร ๒. นายถวิล สุนทรศารทูล
๓. นายชำนาญ ยุวบูรณ์ ๔. นายอรรถ
วิสูตรโยธาภิบาล ๕. นายพลตำรวจโท
ประจวบ กীরติบุตร ๖. พลตรี อัมพร
จินตกานนท์ ๗. พลตรี ธงเจิม สังข์วิช
๘. นายเกษม อุทยานิน ๙. นายสมภพ
ไทระภิกข์

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: เป่า
ญัตติกายในกี่วัน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ขอ
เสนอเป่าญัตติกายใน ๓ วัน

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: รัฐบาล
ขอเสนอให้เป่าญัตติกายใน ๓ วัน มีท่าน
ผู้ใดขัดข้องบ้าง

นายถวิล สุนทรศารทูล: ผมขอต่อ
รองเป็น ๗ วัน เพราะ ๓ วันนี้ก็หยุดแล้ว

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ไม่
ขัดข้อง

ประธานสภาเร่งรัฐธรรมนุญ: ตกลง

LIRT

แปรรูปศึกษาใน ๗ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี
เป็นอันทำให้แปรรูปศึกษาใน ๗ วัน

สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว
ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจริญ ปัทมาโร

น.ท. มานะ สังขวิจิตร

มัญญ บริสุทธิ์

พล.ร.ท. ศรี ดาวรวย

พล.ท. กฤษ ปุณณกันต์

มาลัย สุพินิจ

โสมเจลา สีพลากร

ฉันทนา ชานป้อม

ศุภม พलयสังวาลย์

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

กนุ บุญยรังค์

จำรงค์ ใจถักคนเื่อม

แก้ว หนูพยัคฆ์

หินธุ์ชัย ชัยสิทธิ์ดี

ผู้จกรายงาน

..

..

..

..

..

..

..

..

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ / ส.ค. / ๐๓

สุจินต์ จิตรสถิต

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ

รองเลขาธิการฯ

เจริญ ปัทมาโร

เลขาธิการสภาฯ

พล.อ. ส. สุทธิสารรองกร

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ

